

skrilji. Odsek torej predlaga: Zbornica naj v smislu tega poročila izreče svoje mnenje. — Predlog se sprejme. (Dalje sledi.)

Kmetijstvo.

Naprava sadnega vina.

Najglavnejši razloček mej sadnim in grozdnim moštom je, da sadni mošt težje vre in ima manje sladkorja v sebi. Dočim v grozdnem moštu pri pravi gorkoti v malo tednih izvre 12 do 16 odstotkov sladkorja, potrebuje sadni mošt za 6 do 8 odstotkov sladkorja včasih več mesecev in včasih še po leto popolnoma ne prevre.

Pri tem, kako naj ravnamo s sadnim moštom, ozirati se moramo na to, če li mislimo sadno vino doma rabiti ali ga pa prodati. Za prva je omeniti. Ker sadni mošt dolgo vre, dolgo obdrži svojo ogljikovo kislino in je osveževalen. Na drugi strani je pa nevarnost, da sladkor ne preide šlem ne pa v alkohol, dokler ni vretje končano, da se pijača popolnoma zgosti in v sebi nima dovolj alkohola.

Mošt se rad spridi:

- 1.) Če se rabi deloma gnilo sadje.
- 2.) Če se napačno ravna z zmletim sadjem. Če se precej ne iztisne, se morajo tropine s pogrezilnim dnom držati v tekočini, drugače nastane očetna kislina in s tem dobi se slaba pijača, ki se noče sčistiti in se ne drži.
- 3.) Če se sok pomeša z vodo, dobi se pijača, ki se ne drži dolgo poleti. V večjih gospodarstvih naj posebej naredi mošt za prvih pet mesecev in za pozneje. Za prvega se tako rabi voda brez sladkorja, za poslednjega se pa mora pridejati za vsak hektoliter vode 10 kilogramov sladkorja in mošt takoj po glavnem vrenju pretočiti.
- 4.) Če se mošt ne pretoči z drožij, se lahko razkrojijo drožje, in spridijo mošt. Najbolje je, če se mošt pretoči takoj po glavnem vretju. Potem mošt od sebe, ali pa od tega, da se pridene kilogram sladkorja pri novem vrenju dobi ogljikovo kislino, ki pripomore, da je mošt bolj osveževalen in se bolje drži.

Mošt za kupčijo mora imeti dovolj alkohola in mora popolnoma izvreti. Priporoča se, da se hektoliter moštu pridene 20 gramov salmijaka, in če je šlemast, tudi 20 gramov strojila. Mošt mora tehtati 55 stopinj Oeche, za vsacih pet gramov ki manjkajo, se pridene kilo sladkorja. Za velika podjetja so jako dobre ledenice, v katere se spravi mošt po glavnem vrenju kakor pivo. Rujava ali počrnelo sadno vino se sčisti, če se na hektoliter prilije liter svežega mleka. Priporoča se pa poprej poskusiti, to je dene se žličico mleka v steklenico vina in počaka, da se vino sčisti. Kalnim, šlemastim vinom se pridene na hektoliter 300 gramov španske prsti. S tem se sčisti in dobi lepo barvo.

Poučni in zabavni del.

Krištof Kolumb.

(Zgodovinski roman. Ruski spisal E. Šreknik.)

Šesto poglavje.

Na Španskem.

(Dalje.)

— Tem bolje morem računati na vresničenje svojih načrtov! — zaklical je Kolumb trdno prepričan. Zmagovalci najdejo v zmagi križa nad polumesecem temveč veselja za razširjenje božje slave po vsej zemlji. Dolgo težko čakam, da se izvrši, kar je odmenil Bog in trdno verujem, da je baš zaradi tega me božja milost rešila ob raznih viharjih in drugih nevarnostih. Tako je bilo na pr. v znameniti bitvi pri nosu sv. Vincencija, katere sem se udeležil pod poveljstvom svojega bratranca „mladega“ Kolumba, kakor so ga imenovali, da so ga ločili od starega admirala, ki je tudi imel moje ime. Napali smo benečansko brodovje vračajoč se iz Flandrije. Bila je huda bitka. Ladije so se tako druga v drugo zarile, da se je začel boj z meči in pestmi mej mornarji. Bitva je trpela od jutra do večera. Ladija, kateri sem jaz zapovedoval, se je bila sprijela z veliko beneško vojno ladijo. Na nas so letele granate in kmalu je okrog nas gorelo. Beneška ladija, ki je bila pritrjena na našo ladijo z verigami in kljukami je tudi jelo goreti — a vendar me je Bog nepoškodovanega rešil iz tega plamena. Skočil sem v vodo, zgrabil plavajoče veslo, in srečno prišel na breg, ki je bil kaki dve uri daleč. Mari ne morem v tem videti prsta božjega? Mari li jaz ničevno bitje bil vreden takih znamenj božje milosti, ako bi ne bil odmenjen za razširjenje božje slave in veličanstva?

In oči Kolumbove so se zopet zasvetile. Naudu šenje, s katerim je govoril, je nekako vplivalo na slušatelje in v njih zadušilo vsako čuvstvo nezaupnosti.

— Res je, gospod Kolumb — zaklicala je po kratkem molčanju gospa Beatrisa, — pogosto smo mi samo orodje božje previdnosti. Če tudi jaz ne morem popolnoma razumeti naših teorij, a v srcu čutim njih resnico in pripravljena sem njih uresničenje podpirati, kolikor bode mi mogoče. Moja krstna botra, gospa Beatrisa de Bobadilja, markiza de Moja, je dobro znana s kraljico Izabelo in bode gotovo na mojo prošnjo izposlovala avdijenco pri Njiju veličanstvu.

— Da blagoslovi in poplačaj vas presveta Devica za vaše dobre namere! — rekel je ginjen Kolumb. — Nikdar ne pozabim dobrote vaše. Brez priporočanja, brez pokroviteljstva in zagovornišтва visokih oseb se težko kaj doseže. Moja revščina me sili, da hodim v ponošeni obleki in to je jedna ovira uresničenju mojih načrtov. Vse sodi po vnanjosti in zatorej...